ฉบับที่ 85 วันที่ 1 เมษายน 2543 มร.0601.033/2543.1072 [1/2]

ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหาในสถานพินิจเด็กและเยาวชน

ผศ.ดร.ธนานิธ เสือวรรณศรี ประธานคณะกรรมการศูนย์ประชามติ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ม.ร.) แถลงเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2543 ว่า ศูนย์ประชามติได้ร่วมกับสถาบันคอมพิวเตอร์ ม.ร. สำรวจ **เรื่อง 'ความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหาในสถานพินิจเด็กและเยาวชน'** เมื่อวันที่ 22 – 25 มีนาคม 2543 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,800 คน ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลการสำรวจ ดังนี้

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

1. **จำแนกตามเพศ** ชาย 954 คน (53.0 %) หญิง 843 คน (46.8 %) ไม่ตอบ 3 คน (0.2 %)
2. **จำแนกตามอายุ**
   - 2.1 12 – 17 ปี 295 คน (16.4 %)
   - 2.2 18 – 30 ปี 959 คน (53.3 %)
   - 2.3 31 – 45 ปี 391 คน (21.7 %)
   - 2.4 46 – 60 ปี 133 คน (7.4 %)
   - 2.5 60 ปีขึ้นไป 17 คน (0.9 %)
   - 2.6 ไม่ตอบ 5 คน (0.3 %)
3. **จำแนกตามระดับการศึกษา**
   - 3.1 ประถมศึกษา 151 คน (8.4 %)
   - 3.2 มัธยมศึกษา 544 คน (30.2 %)
   - 3.3 ปวช. / ปสว. 283 คน (15.7 %)
   - 3.4 อนุปริญญา 127 คน (7.1 %)
   - 3.5 ปริญญาตรี 624 คน (34.7 %)
   - 3.6 สูงกว่าปริญญาตรี 70 คน (3.9 %)
   - 3.7 ไม่ตอบ 1 คน (0.1 %)
4. **จำแนกตามอาชีพ**
   - 4.1 นักเรียน นักศึกษา 860 คน (47.8 %)
   - 4.2 รับจ้างอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย 334 คน (18.6 %)
   - 4.3 ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ 294 คน (16.3 %)
   - 4.4 ลูกจ้างภาคเอกชน 209 คน (11.6 %)
   - 4.5 อื่น ๆ 97 คน (5.4 %)
   - 4.6 ไม่ตอบ 6 คน (0.3 %)

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

1. **ประเด็นปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา**

1.1 ปัญหาที่สำคัญที่สุดของเยาวชน ได้แก่ ยาเสพติด 70.6 % ด้อยการศึกษา 10.9 % เด็กเร่ร่อนจรจัด 5.3 % ทำผิดคดีอาญาอื่น ๆ เช่น ลักทรัพย์ ข่มขืน ฯลฯ 5.3 % ปัญหาอื่น ๆ 2.9 % การพนัน 2.4 % โสเภณี 1.0 % และโรคเอดส์ 0.6 %

1.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาสำคัญที่สุด ได้แก่ ครอบครัวขาดความอบอุ่น 32.3 % ความยากจน 26.5 % เพื่อนชักนำ 16.1 % ด้อยการศึกษา 10.4 % ความเสื่อมทางศีลธรรม 6.2% อิทธิพลสื่อ 4.4 % สาเหตุอื่น ๆ 2.4 % และนายทุน 0.6 %

...../2.

©RULib Archives

2. ประเด็นปัญหาในสถานพินิจเด็กและเยาวชน

2.1 สถานพินิจฯ ขาดงบประมาณและขาดความเอาใจใส่อย่างเพียงพอ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย 75.9 % ไม่เห็นด้วย 8.8 % ไม่ทราบ 8.7 % และเฉย 5.6 %

2.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหามาจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ 39.3 % มาจากตัวเยาวชนเอง 23.0 % มาจากกฎระเบียบ 18.4 % มาจากภาครัฐไม่ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของสถานพินิจ 12.9 % และมาจากสาเหตุอื่น ๆ 4.3 %

2.3 ความรู้สึกต่อเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ เศร้าใจ 53.6 % เฉย ๆ 21.7 % ลงโทษให้เข็ดหลาบ 12.3 % และอื่น ๆ 11.2 %

2.4 ความสนใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างสนใจมาก 75.3 % ไม่ได้ติดตามข่าว 12.5 % และไม่สนใจ 11.2 %

2.5 ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานพินิจฯ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามาก 50.8 % ปานกลาง 43.8 % และเห็นว่าน้อย 4.2 %

3. ประเด็นการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชน

3.1 กลไกของภาครัฐหรือองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ที่ช่วยแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าพอ ๆ กัน 34.3 % ไม่ทราบ 24.5 % เห็นว่าองค์กรพัฒนาเอกชนแก้ปัญหาได้ดีกว่า 24.3% และเห็นว่าภาครัฐแก้ปัญหาได้ดีกว่า 15.8 %

3.2 การแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนของรัฐบาลชุดปัจจุบัน เห็นด้วย 43.1 % ไม่เห็นด้วย 22.3 % เฉย ๆ 21.1 % และไม่ทราบ 12.4 %

3.3 วิธีการที่ผู้เกี่ยวข้องควรนำไปใช้ในการแก้ปัญหา เพื่อให้เด็กและเยาวชนกลับตัวเป็นคนดี กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรฟื้นฟูจิตใจ โดยการอบรมสั่งสอน 62.1 % ควรพัฒนาความเป็นอยู่ในสถานพินิจ 16.5 % ชุมชนบำบัด 10.6 % ใช้กฎระเบียบ 7.7 % และไม่ทราบ 1.4 %

3.4 ปัญหาในสถานพินิจฯ จะกระตุ้นให้ภาครัฐแก้ไขปัญหาทำนองเดียวกันในทัณฑสถาน (เรือนจำผู้ใหญ่) มาก 50.1 % ปานกลาง 30.7 % น้อย 10.7 % และไม่ทราบ 7.7 %

ความคิดเห็นอื่น ๆ

1. ปัญหาที่สำคัญที่สุดของเยาวชนในปัจจุบันประสบปัญหาหลายประการ กลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นดังนี้

เป็นปัญหาของครอบครัว ที่มีผลจากปัญหาเศรษฐกิจ การศึกษาไม่สูงหรือด้อยต่ำกว่าผู้อื่น เยาวชนมีสภาพจิตใจอ่อนแอ ถูกกดดัน ทำให้ต้องเสพยาเสพติด เป็นโสเภณี เป็นต้น

2. สาเหตุใหญ่ที่ทำให้เกิดปัญหา เกิดจากความยากจน ซอบเลียนแบบความเสื่อมโทรมทางสังคม ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เด็กมีเวลาว่างมากขึ้นอยู่กับตัวเองตามสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคม ภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุนและความสำคัญน้อยไป

3. สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในสถานพินิจฯ กล่าวคือ สภาพแวดล้อมภายในสถานที่แออัดไม่เพียงพอทั้งเจ้าหน้าที่และเยาวชน การไม่เอาใจใส่เด็ก เกิดความคึกคะนอง การกระทำรุนแรงต่อเด็กทำให้เกิดการกดดัน และรัฐบาลควรดูแลสถานพินิจฯ ให้ดีกว่านี้

4. ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างต่อเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ คือ เห็นใจ สงสาร น่าอายต่อชาวโลก แยกเด็กดีจากเด็กที่รุนแรงและควรลงโทษเด็กเบา ๆ กว่านี้ การกระทำของเด็กเป็นผลดีที่ทำให้รัฐบาลจะได้ไม่อยู่เฉย มีความจริงจังแก้ปัญหา ควรให้การดูแลอย่างใกล้ชิด ให้การสนับสนุนงบประมาณ ควรสอบสวนข้อเท็จจริง รับฟังข้อเสนอของเด็ก ลงโทษเฉพาะคนผิด โดยเฉพาะเด็กไม่ควรทำลายทรัพย์สิน ให้ผู้ดูแลพิจารณาตัวเอง แก้ไขสาเหตุและสถานที่พัฒนาด้าน - ศิลธรรมและจิตใจของเด็กเอาใจใส่ต่อบุคลากรของสถานพินิจฯ เอง

©RULib Archives